

ІНСТИТУТ ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ТА РЕЛІГІЙНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

**ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
УКРАЇНИ**

Конкурсна творча робота
до дня Незалежності України
студентки I курсу спеціальності «туризм»
Академії праці, соціальних відносин і туризму
Корнійчук Ангеліни

Київ-2020

Революція Гідності... Зона АТО... Війна... Чуючи ці слова, серце стискається в грудях, а відлуння цих подій і досі пронизує болем душі переважної більшості українців. І не дивно. Адже стільки життів, в тому числі і зовсім юних, було покладено на вівтар вільної і незалежної України. Це справжні сучасні герої, котрі відійшли у вічність заради нашого майбутнього.

Дані трагічні події не залишили осторонь українське суспільство, а Православна Церква України стала однією з перших інституцій, котра словом і ділом відстоювала народні інтереси, починаючи з листопада 2013 р. Адже саме в стінах Михайлівського Золотоверхого монастиря моїм ровесникам, переважно студентам, ченці надали притулок під час жорстокої спроби влади розігнати мирну акцію протесту, пов'язану з відстоюванням європейського вибору України. Саме дзвони цього монастиря, подібно як в часи монгольської навали 1240 року, били в набат, скликаючи небайдужих рятувати Майдан, оточений кільцем беркутівців. Атмосфера любові та підтримки панувала й надалі в стінах собору, який став і шпиталем, і місцем перепочинку, і надійним захистом для протестувальників. У храмі Іоана Богослова оперували тяжкопоранених, а на території монастиря розгорнулася волонтерська діяльність: розміщувалися пункти видачі продуктів, води, теплого одягу та медикаментів.

Духовна підтримка з боку Церкви стала невід'ємною й дуже важливою частиною Євромайдану. Було створено кілька молитовних наметів, куди можна було прийти в скрутний час. Голоси священнослужителів постійно лунали зі сцени під час читання молитов «Отче наш», «Богородице Діво», виконання гімну України. Саме слова-заохочення та проповіді священників підіймали народний дух, голос Церкви спонукав людей до природного прагнення правди і справедливості.

Не встигло наше суспільство оговтатись від буремних подій в Києві, як Україну спіткала інша біда. Російська влада, скориставшись внутрішнім конфліктом, розпочала анексію Криму, а згодом бойові дії на Донбасі. Це стало справжнім потрясінням для всієї України. Ніхто й подумати не міг, що сусідня держава, яку багато хто вважав братньою, може завдати такого удару в спину.

І знову першими, хто прийшов на допомогу армії були священники. Коли бойові дії почали загострюватись і прийшло усвідомлення справжніх масштабів трагедії, Православна Церква України організувала широкомасштабну волонтерську діяльність, забезпечуючи воїнів практично усім необхідним: шоломами та бронежилетами, продуктами харчування та засобами гігієни, формою та ліками. У зону проведення операції об'єднаних сил відправилось багато капеланів, які і зараз надають морально-психологічну підтримку, моляться разом з бійцями, підіймають дух наших захисників.

За підтримки Православної Церкви України було відкрито Центр соціально-психологічної реабілітації учасників АТО, куди військовослужбовці і ветерани можуть приходити за юридичною консультацією або просто для спілкування. Крім армії, значної підтримки потребує мирне населення. Десятки тонн гуманітарної допомоги було відправлено Церквою мешканцям Донбасу, які постраждали від так званої «гібридної війни», а священники-волонтери часто безпосередньо відвідують жителів прифронтових територій та переселенців, надаючи їм духовну, моральну і матеріальну допомогу.

Війна довела суспільству, яка Церква в Україні насправді перебуває з народом і в горі, і в радості. Татарське прислів'я говорить: «Не дивись на силу рук, а дивись на силу серця». Ці слова дуже влучно підкреслюють позицію Православної Церкви України. Адже тільки люди зі світлими думками та щирими серцями можуть займатися такими суспільно-важливими справами, як добродійна діяльність і волонтерство.

Як бачимо, у наш складний, але надзвичайно плідний для державотворення час, українським народом переосмислюються цінності, розставляються пріоритети, формуються нові світоглядні орієнтири. І одну з провідних ролей у цих процесах відіграє Церква, яка силою власного прикладу жертвовності демонструє найбільші християнські цінності – любові до Бога і ближнього. Не випадково саме Церква має велику довіру серед населення і є найбільшим моральним авторитетом в сучасному українському суспільстві.